

[Bjørn Larsen.]

turistlystfiskere er særdeles ringe. Nu kan jeg hertil sige, at jeg tror ikke, der er ret mange turister, der overhovedet er klar over, at en sådan ordening findes. Der bliver ikke gjort noget for at udbrede kendskabet til denne ordening, og jeg har aldrig nogen sinde hørt om, at man har prøvet at efterkontrollere, om denne ordening overhovedet bliver overholdt.

Desuden siger ministeren, at han mener, at en fisketegnsordening vil være en for stor belastning af turisterne og måske kan føre til en slags turistflugt fra landet. Jeg vil hertil sige, at man kan dele lystfiskere op i to kategorier: de lystfiskere, der tager på ferie for at fiske, og de folk, der har en stang med i bagagerummet og tager på turistudflugt af andre grunde som f. eks. for at se den lille havfrue eller H. C. Andersens hus i Odense. Jeg tror ikke, at vi mister en eneste turist af den sidstnævnte kategori, fordi vi indfører et fisketegn for turister. Hvis vedkommende ikke ønsker at fiske, vil han ikke løse fiskekort, men foretage sin turistrejse af andre grunde. En virkelig lystfisker, der tager på fiskeferie derimod, vil intet som helst have imod at betale en afgift for at komme til at fiske, når han ved, at denne afgift går til ophjælpning af fiskebestanden, noget, han ville kunne få glæde af selv ved senere besøg.

Kontrolproblemet er blevet trukket ind i debatten. Jeg mener, at skulle vi prøve på at skaffe 100 pct. kontrol ved de love, vi vedtager i det høje ting, kom vi ikke ret langt. Jeg kan nævne, at vi så burde undlade at vedtage vigtige lovkomplekser som f. eks. skattelovene. At kaste kontrolproblemet ind i debatten finder jeg forholdsvis usagligt i dette tilfælde. Desuden vil jeg i tilknytning til problemet her nævne, at kontrollen med denne fisketegnsordening bliver forholdsvis let, da de turistlystfiskere, der er tale om, i særlig grad er samlet bestemte steder i landet.

Endelig blev der anket over, at nordiske statsborgere ifølge forslaget var fritaget for at betale afgift. Det har sin naturlige forklaring i, at man for øjeblikket prøver på at nå frem til en fælles ordening i dette spørgsmål for nordiske statsborgere; derfor ville vi naturligvis ikke foruddiskontere en

senere lovændring vedrørende dette spørgsmål.

Otto Mørch: Det primære i de to lovforslag, vi her behandler, er at skaffe større økonomiske midler til ophjælpning af fiskebestanden. Da vi for næsten to år siden havde ferskvandsfiskeriloven til behandling, understregede jeg som mit partis ordfører, at vi i socialdemokratiet er indstillet på, at der må skabes de bedst mulige betingelser for at bevare og ophjælpe vor fiskebestand. Vi er naturligvis fortsat af den mening, og vi er derfor enige med forslagsstillerne i deres målsætning på dette lovområde. Tilbage er at finde frem til midlerne, og her vil jeg gerne understrege vore betænkeligheder ved den foreslåede indførelse af en fisketegnsordening omfattende alle udlændinge minus borgere i de nordiske lande.

For det første tror jeg ikke, den foreslåede ordening provenumæssigt vil give noget væsentligt til ophjælpning af fiskebestanden. For det andet finder jeg ligesom fiskeriministeren, at det turistmæssigt vil genere os at indføre fisketegnsordeningen. For det tredje vil kontrolforanstaltningerne være meget omfattende og bekostelige og — det er vigtigt — alligevel uden større effekt på grund af fiskeriets særlige karakter. Det indebærer jo, at enhver, der antræffes under fiskeri, eventuelt kontrolleres, for det kan jo være en udlænding, der fisker uden lovligt fisketegn. For det fjerde er vi betænkelige ved at belaste grænseekspeditionerne med udstedelse af fisketegn, særlig hvis det, som af forslagsstillerne nævnt, drejer sig om 50.000 personer om året. Må jeg i den forbindelse minde om, at vi i det høje ting også beskæftiger os med en lovgivning om fælles grænseekspedition, der jo netop skal lette den stigende grænsetrafik.

Men uanset betænkelighederne, der altså er store, er vi naturligvis villige til en udvalgsbehandling, og her vil det efter min mening være formålstjenligt at drøfte bødefondens midler. Pengene i denne fond kommer fra bøder, der idømmes for ulovligt fiskeri, og de skal bruges til nyttige formål på fiskeriets område. De tilflyder efter loven Ferskvandsfiskeriforeningen og Danmarks Sportsfiskerforbund. Jeg kunne under udvalgsbehandlingen ønske undersøgt, om nu også alle midler, der retteligt burde tilfalde